

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

navrhovatelky: X
sídlem X

proti

odpůrci: Obec Janov nad Nisou
sídlem Janov Nad Nisou 520, PSČ 468 11

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu X, schváleného zastupitelstvem obce X usnesením ze dne 19. 9. 2018, č. X, v rozsahu části pozemku p. č. X v k. ú. X

takto:

- I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu X, schváleného zastupitelstvem obce X usnesením ze dne 19. 9. 2018, č. X, v rozsahu části pozemku p. č. X v k. ú. X o výměře 1 625 m², eventuálně na nahrazení uvedené části opatření obecné povahy rozhodnutím soudu, se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Návrhem ze dne 13. 1. 2021 se navrhovatelka mj. domáhá incidenčního přezkumu části územního plánu obce X. Zbylá část návrhu, jíž navrhovatelka brojí proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 10. 11. 2020, č. j. X, včetně námitek proti předchozímu prvostupňovému rozhodnutí a souvisejícím závazným stanoviskům, je samostatným usnesením vyloučena a je soudem nadále vedena pod sp. zn. 59 A 7/2021.
2. V rozsahu, v němž návrh směřuje proti opatření obecné povahy, navrhovatelka nesouhlasí s funkčním zařazením části jejího pozemku p. č. X v k. ú. X o výměře 1 625 m², kterou označuje jako stavební pozemek a která je vymezena v příloze E.3. projektové dokumentace týkající se záměru navrhovatelky na zbudování X. Předmětná část pozemku byla územním plánem zařazena do smíšených ploch nezastavěného území, navrhovatelka žádá její zařazení do ploch staveb pro zemědělství, což by umožnilo realizaci zamýšlené X. V návrhu jsou popisovány principy, které je třeba v procesu územního plánování

respektovat, navrhovatelka popisuje, jak pozemek nabyla v procesu územního plánování, k jí uplatněným námitkám nebylo přihlédnuto, ačkoli k nim přihlédnuto být mělo. Napadená část územního plánu neodpovídá řadě koncepčních dokumentů, na jejichž obsah navrhovatelka poukazuje. Přijaté řešení je nepřiměřené, diskriminační a neodůvodněné ve vztahu k subjektivním právům navrhovatelky.

3. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud návrh na zahájení řízení usnesením odmítne, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
4. Soud konstatuje, že nyní uplatněný návrh na přezkum části územního plánu obce X je již druhým návrhem v téže věci, který navrhovatelka u zdejšího soudu uplatnila. Návrhem ze dne 31. 10. 2019, na jehož podkladě soud vedl řízení pod sp. zn. 64 A 5/2019, byla totiž stejnou navrhovatelkou mj. napadena zcela totožná část téhož opatření obecné povahy, a to ze stejných důvodů, jako v nynější věci.
5. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, uvedl: „*Proto je nutno, podobně jako to již Nejvyšší správní soud učinil v rozsudku ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Ao 4/2008 - 110, www.nssoud.cz, vykládat překážku věci rozhodnuté (resp. překážku litispendence) v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části restriktivně, a sice tak, že je dána, podal-li oba návrhy totožný navrhovatel (odpůrcem je ve věci určitého konkrétního opatření obecné povahy vždy týž procesní subjekt, neboť je jím podle § 101a odst. 4 s. ř. s. vždy ten, kdo je vydal), a jen v tom rozsahu, v jakém je dána totožnost předmětu řízení, tj. v jakém rozsahu se návrhy týkají týchž skutkových či právních otázek.*“
6. V daném případě jsou podmínky existence překážky věci rozhodnuté naplněny. V řízení sp. zn. 64 A 5/2019, které bylo skončeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 64 A 5/2019-208, byl podán šířeji pojatý návrh nynější navrhovatelky a dalšího navrhovatele týkající se vícero pozemků. Nyní nově napadená část územního plánu byla k tehdejšímu návrhu totožné navrhovatelky soudem přezkoumána. Tehdejší návrh v sobě zahrnoval nesouhlas s funkčním zařazením téže části pozemku p. č. X v k. ú. X o výměře 1 625 m², kterou navrhovatelka již tehdy označovala jako stavební pozemek. Navrhovatelka žádala jeho zařazení do zemědělských ploch, aby tak mohla realizovat svůj záměr zbudování X. V ještě širším rozsahu, než nyní, uplatňovala námitky procesního charakteru a dále poukazovala na řadu koncepčních dokumentů, s nimiž měl být územní plán odpůrce v rozporu.
7. Pouhým porovnáním nového návrhu a tehdejšího návrhu je třeba konstatovat, že drtivá většina nyní podaného návrhu na přezkum územního plánu je doslovně (včetně např. překlepů) převzata z návrhu původního, resp. jeho doplnění. Je dána totožnost navrhovatelky, odpůrce i předmětu řízení, když je napadena shodná část územního plánu z důvodů již dříve uplatněných. Podstata návrhové argumentace je obsahově shodná, což je umocněno dokonce doslovným převzetím naprosté většiny textu návrhu. Skutečnost, že nový návrh byl uplatněn v souvislosti s podanou žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, tedy jako návrh na tzv. incidenční přezkum opatření obecné povahy, na

uvedených závěrech ničeho nemění. Krajský soud totiž již jednou napadené opatření obecné povahy v předmětném rozsahu z nyní uplatněných skutkových a právních důvodů přezkoumal, nebylo by tedy ani účelné, ani právně dovolené, aby je toutéž optikou přezkoumával znovu. Žádala-li navrhovatelka nad rámec zrušení napadené části opatření obecné povahy eventuálně jeho nahrazení soudem, musel být takový návrh neúspěšný již proto, že soud není nadán pravomocí k takovému postupu.

8. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že v daném případě je dán neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, pročez soudu nezbylo, než podanou žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
9. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
10. Řízení vedené pod sp. zn. 64 A 1/2021 je tímto usnesením skončeno. O zbylé části návrhu navrhovatelky ze dne 13. 1. 2021, která nesměruje proti opatření obecné povahy odpůrce, bude rozhodnuto v řízení vedeném pod sp. zn. 59 A 7/2021.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 27. ledna 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu